

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἡ Δευτέρα τῆς Βουλῆς ἀνεμένετο ὑπὸ τῶν λιμωττῶν-
των ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅπως πεινῶν καὶ μὴ
δυνάμενος νὰ φάγῃ πρὸ τῆς μεσημβρίας περιμένει μετ' ἀ-
γωνίας στομάχου τὴν δωδεκάτην.

Φαντασθῆτε τὴν θέσιν τῶν πεινῶντων ὅταν ἔρχεται ἡ
δωδεκάτη καὶ ἀπὸ φαγῇ . . . τίποτα.

Αὐτὸ ἔπαθαν οἱ ζητοῦντες νὰ παίξωσι πρόσωπον Μεφι-
στοφιλῇ βλάκες καὶ συρίζοντες ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδο-
μάδος : *Ἐρχεται ἡ Δευτέρα !*

Ἦσαν καὶ αἱ δύο πτέρυγες τῆς Βουλῆς πλήθουςαι.

Ὡραῖαι πτέρυγες, προσκεκολλημέναι εἰς τὸ σῶμα τοῦ
ὕπουργείου. Ἡ μία, ἡ συμπολίτευσις, ἀναπτύσσεται διὰ
νὰ πετάξῃ· ἡ ἄλλη, ἡ ἀντιπολίτευσις, συμπτύσσεται διὰ νὰ
μὴν πετάξῃ.

Διὰ τοῦτο μέλη τινα πάντοτε τῆς συμπολιτεύσεως κά-
θηνται εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κατορθοῦν οὕτως ὥστε ἡ ἐκά-
στοτε κυβέρνησις ἀν δὲν πετᾷ ὥς ἀετὸς τοῦλάχιστον νὰ
βαδίζῃ ὡς χήν.

Ἦσαν ἥρεμοι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ. Ἐκεῖνοι—οἱ ὑπουρ-
γικοί—ὡς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ των, ὡς ἄνθρωποι
οἵτινες μετὰ τρικυμιῶδῃ πλοῦν εἰσέρχονται ἐπὶ τέλους εἰς
τὸν λιμένα καὶ περιεργάζονται τὰ τοῦ λιμένος χαζεύοντες
ἐπὶ τοῦ καταστρώματος· οἱ ἄλλοι—οἱ ἀνθυπουργικοί—ὡς
ἐρασταὶ οἵτινες ἔλαβον τὴν μαύρην ἀπόφασιν ὅτι ἡ ἐρωμέ-
νη των δὲν τοὺς θελεῖ.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἐβράδυνεν ὀλίγον νὰ ἐμφανισθῇ ὡς
γαμβρὸς ἀναμενόμενος· τοῦθ' ὅπερ ἐξεμεταλλεύθη ὁ ὑπουρ-
γὸς τῆς Δικαιοσύνης ὅπως ἐπιδείξῃ ἐπὶ τοῦ βήματος τὸ
μονογενὲς μαῦρο γάντι του. Ὁ Θανάσης μὲ γάντια εἶναι ἡ
κυρὰ Θανάσαινα—ἡ γνωστὴ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» πλύστρα—
μὲ μανσόν.

Ἐπὶ τέλους ἐφάνη καθαρὸς ὡς Ἀγγλος, μὲ τὴν μαύρην
ῥεδιγκότα του καὶ χωρὶς γάντια—τ' ἀκοῦς κύριε Πετιμεζᾶ;—
κρατῶν εἰς χεῖρας δύο πελωρίους φακέλλους ἰσομεγέθεις
πρὸς δύο ὀρεινὰ πυροβόλα, περιέχοντα ἀντὶ σφαῖρων τὰς
ἀληθεῖς οἰκονομίας δι' ὧν ἐκανονοδόλησε τὸν προϋπολογι-
σμόν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως.

Ἐλησμονήσαμεν νὰ σᾶς εἰπώμεν ὅτι οὐδέποτε συρροὴ
Κυριῶν ὑπῆρξε τοσαύτη, ὅση κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευ-
τέρα.

Ἦτο ἀληθὲς γυναικοπλημύρα, κατακλύσασα ὅλα σχε-
δὸν τὰ θεωρεῖα, πλὴν τοῦ πτωχοῦ θεωρείου τῶν δημοσιο-
γράφων, τὸ ὁποῖον κατακλύζουσιν οὐχὶ ὅσα ἄνθεα, ἀλλ' ὅσον
γρασίδι φύεται ὥρη. Ἐπ' οὐδενὸς ἄλλου προέδρου ἢ ἐπὶ
τοῦ κ. Σωτηροπούλου κατεπατήθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ
τύπου ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀλλὰ τέτοιος τύπος Σωτηρόπουλο
θέλει.

Ὁ Δελγιάννης ἔσκανεν ἀπὸ τὸ κακό του βλέπων τὴν
πλημύραν αὐτὴν, περὶ ἧς εἶχε πεισθῇ πλέον ὅτι δὲν ἦτο
διὰ τὴν φαλάκραν του.

Ἀλλὰ τίς πταίει ; Αὐτὸς δὲν ἐβάπτισεν Ὡραίους τοὺς
περὶ τὴν «Ὡραν ;»

Οἱ ὥραῖοι λοιπὸν μὲ τὰς ὥραιας.

Αἱ περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων δηλώσεις, ὡς τὰς ὠνό-
μασε, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐφάνησαν καθαροὶ λογαριασμοὶ
τιμίου Ἀγγλοῦ τραπεζίτου. Δὲν εἶχαν καμμίαν σχέσιν μὲ
τὸ «μπακάλικον» τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

Ὅταν τοὺς ἤκουσε καὶ αὐτὸς θὰ ὠμολόγησε μέσα του
ὅτι αἱ οἰκονομίαι τοῦ κ. Τρικούπη δὲν εἶναι ῥοῦχα ἐχθροῦ,
τὰ ὁποῖα δύνασαι νὰ κλέψῃς ἐνφ' αὐτὸς λούεται.

Ὁ κ. Τρικούπης ὁμοίᾳζε πρὸς χειροῦργον ἐντὸς ἀνατο-
μικοῦ ἀμφιθεάτρου. Καὶ ἀν εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ διασημότε-
ροι χειροῦργοι ὑπὸ τὴν φαινομένην ἀταραξίαν συμπαθοῦσιν
ἐσωτερικῶς πρὸς τὰς δδύνας ἅς αἱ χεῖρές των παρασκευά-
ζουν τοῖς ἐγχειριζομένοις, τότε καὶ ὁ κ. Τρικούπης θὰ συνε-

πάθει ἔνδοθεν πρὸς ὅλους ἐκείνους οὔτινες ἐπὶ Κουμουνοδούρου θὰ ἐχαίροντο τὰ **ἐπτὰ ἑκατομμύρια** ἅπερ ἀπέκοψεν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἡ ἐγγχείρισις ἔπρεπε νὰ γίνη χάριν τῆς ὑγείας τοῦ λοιποῦ σώματος.

Ἡ Βουλὴ ἤρεμος ἠκροάσθη τῶν δηλώσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ· μόνον ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς ἐναντίον τῆς θυνήθους ἀταραξίας του ὀργίλος καὶ ἐρυθρὸς, εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. προέδρου ἂν ὑπάρχῃ ἐνστάσις περὶ ἀμέσου συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων, ἐφώναξε :

— Τί νὰ συζητήσουμε ; Ἄς τυπωθοῦνε ! Ἄς τυπωθοῦνε !

Ο κ. ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ ἐπὶ τοῦ βήματος : Οὐμ, οὐμ, οὐμ. ΠΟΛΛΟΙ. Τί ; τί ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Καθυποβάλλει ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ. ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ. Χμ, χμ, χμ, χμ. ΠΟΛΛΟΙ. Περὶ τίνος, περὶ τίνος ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Νομοσχέδιον περὶ δημοσίου λογιστικῆς. Μετὰ τοῦτο ἐπανερχεται εἰς τὴν θέσιν του ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.

Ο κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Ὑποβάθω ὀργανισμὸν περὶ καταντίσεως κτλ.

ΠΟΛΛΟΙ. Τί λές ; τί λές ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Περὶ καταρτίσεως σχολῆς ναυκλάστρων. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Ναί, σχολῆς ναυκλάστρων. ΠΟΛΛΟΙ Καὶ τί ἄλλο ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Περὶ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ κυβερνητῶν τῶν πλοίων. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Ναί, κυβερνητῶν τῶν πλοίων. Μετὰ τοῦτο ἐπανερχεται καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν εἰς τὴν θέσιν του.

Ἡ συνεδρίασις ἔληξε διὰ τοῦ διασκεδαστικοῦ ἐπεισοδίου καθ' ὃ ὁ κ. Δούμας ἔγινε Δουμάς πιστεύσας εἰς τὸ παραμῦθι ποῦ τοῦλεγεν ἐπὶ τὸ ἀστείωτερον ὁ Ῥάλλης, ἐκλαμβάνων αὐτὸν μωρὸ μὲ γένεια.

Κρὶ-Κρὶ.

Η. ΠΛΕΞΙΔΕΣ.

Μ' ἔσφιγγε 'ς τὴν ἀγκαλιά της
Καὶ μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιά της
Μ' ἔδενε ἀπ' τὸ λαιμὸ
Καὶ μοῦ ἔλεγε: Χρυσό μου,
Σκλάβο πάντα 'ς τὸ πλευρό μου
Νὰ σὲ ἔχω ἐπιθυμῶ.»

Ἄϊ, δὲν εἶμαι σκλάβος τώρα . . .
Μ' ἄφισε καλὴ της ὥρα,
Κι' ὅμως, ὅμως προτιμῶ
Πάντα τέτοιαις ἀλυσσίδεις,
'Σὰν ἐκείναις ταῖς πλεξίδεις,
Νὰ μοῦ 'δέναν τὸν λαιμό.

Νεοσύλλεκτος.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ.

[Ἀφιερῶται τῇ Στοᾷ].

Ἐλύσσαξαν 'στ' ἀλήθεια οἱ δημοσιογράφοι,
Τὴν πένα τους βουτοῦνε σὲ ξύδι καὶ χολή,
Κτυπᾷ ὁ ἓνας ἄλλον μὲ δίκωπο ξουράφι,
Καὶ 'βρίζονται μὲ τρόπο κι' εὐγένεια πολλή.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ακόμ' ἀπ' τὸν Τρικούπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

Ἐνας τὸν ἄλλον λέγει τρελὸ, ξετσιπωμένο,
μπερμπάντη, βαγαπόντη καὶ πρῶτο μασκαρᾶ,
Κι' ὁ ἄλλος κακοήθη, κοινδύλι πουλημένο,
Σαποκοιλιά, τραμποῦκο καὶ δούλο τοῦ παρᾶ.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ακόμ' ἀπ' τὸν Τρικούπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

Ἄπ' τὰ ταμεῖο ἔξω στρωμένοι 'στὴ 'λινκάδα
Φωνάζουνε καὶ ἤχος ἀκούεται βαρὺς,
Καὶ μὲς' σ' αὐτὴ τὴ νέα μελωδικὴ καντάδα
Βογκᾷ ἡ μιὰ κι' ἡ ἄλλη φτωχὴ ἐφημερίς.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ακόμ' ἀπ' τὸν Τρικούπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

Ἐχάλασε ὁ κόσμος, τὸ ἔθνος μας ἐτάφη,
Γυρίζει καὶ κυττάζει παντοῦ καταστροφαῖς,
'Ἀπηλπισμένοι σκούζουν οἱ δημοσιογράφοι,
'Αφοῦ γι' αὐτοὺς θὰ λείψῃ ὁ τακτικὸς *λουγές*.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ακόμ' ἀπ' τὸν Τρικούπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

Θεὲ νὰ χαθοῦν γιὰ πάντα τόσαις κρυφαῖς ἐλπίδες,
Πολλὴ οἰκονομία τὸ ἔθνος δὲν βαστᾷ . . .
Δόστε παρὰ καμπόσο καὶ 'στῆς ἐφημερίδες,
Καὶ θὰ ἰδῆτε τότε πῶς τρέχουμε' μπροστά.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ακόμ' ἀπ' τὸν Τρικούπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

Ἄμμ' τί ; χωρὶς παράδες πρᾶμμα ποτὲ κανένα
'Μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ μιὰ πιθαμὴ 'μπροστά ;
Μὰ τὴν Ἀγία Λαύρα καὶ τὸ εἰκοσιέννα
'Εμεῖς σᾶς λέμε λόγια Ῥωμαίικα, σωστά.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ακόμ' ἀπ' τὸν Τρικούπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

Ἄν θὲς καὶ σὺ, Τρικούπη, νὰ ἔβγῃς τώρα πέρα,
Φασκέλωσε κι' ἐκεῖνα, φασκέλωσε κι' αὐτὰ,
Καὶ χάραξε ἀπάνω 'στὴ νέα σου παντιέρα
Μὲ γράμματα μεγάλα **αλεφτὰ, λεφτὰ, λεφτὰ.**
Τότε θὰ πάψῃ τόση ἀντάρρα καὶ κακό,
'Αφοῦ σ' ἐμᾶς, Τρικούπη, θὰ δώσῃς μερδικό.

Souris.